

loyalt, godt og venligt Sindelag overfor Danmark, ogsaa hos de tysktalende i Flensborg og ikke mindst hos dem.

Jeg sagde før, at Danskheden havde vist en overordentlig stærk Tiltrækningskraft i Flensborg. Det viser sig allertydligst gennem den overordentlig store Tilslutning, den danske Vælgerforening har faaet. Vi ved alle, hvilke haarde og kraftige Midler der anvendes i Flensborg for at holde den danske Stemning nede, vi ved, det er ikke med Fløjlshandsker, der bliver taget paa de Danske i 2den Zone. Men ikke des mindre har den danske Vælgerforening nu samlet over 5 000 Medlemmer i Flensborg By. Og hvad betyder ikke dette Tal? Mangfoldige kan maaske i deres stille Sind mene: Ja, vi vil stemme dansk paa Afstemningsdagen — medens de dog ikke har det Mod og den Beslutningsomhed at udsætte sig for de tyske Autoriteters Forfølgelse og alt, hvad der kan komme ud deraf, hvis Flensborg dog ikke skulde komme tilbage til Danmark, ved at melde sig ind i den danske Forening og saaledes aabent forud tone Flag. Det viser sig, synes jeg, tydeligt, hvor overordentlig stærk Tiltrækningskraft den gamle levende Danskhed i Flensborg har haft. Dette maa jo stemme os for at gøre alt, hvad der er muligt, for at vi kan faa Flensborg tilbage til Danmark, alt, hvad der er muligt i Henhold til Fredstraktatens Bestemmelser.

Og vi maa styrkes i denne Stemning ved at tænke paa, hvilken overordentlig Fare det vil være for Danmark at have denne store By som en tysk Udpost umiddelbart Syd for vor Grænse. Det vilde blive en overordentlig stor Fare for Danskheden i det generhvervede Nordslesvig. Thi hvorledes vil Flensborgs Lod blive? Ja, efter de Opgivelser, vi har fra den mest sagkyndige danske Side indenfor Byen, og som bekræftes fra tysk Side, gaar Flensborgs økonomiske Interesser ganske væsentligt Nord paa. Jeg har set det baade fra dansk og tysk Side anslaaet saaledes, at omtrent $\frac{3}{4}$ af Flensborgs Handel gaar mod Nord. Syd paa møder jo Kiels og Hamborgs og andres Konkurrence, oftest som overmægtig, men Byens økonomiske Stilling beror væsentligt paa dens nordlige Opland, foruden naturligvis paa dens Fabrikdrift og dens Søfart. Jeg synes ikke, man uden at grue kan tænke paa de Vanskeligheder og de Farer, der vil opstaa ved, at vi har en By, der bliver ruineret derved, at den bliver afskaaret fra sit nordlige Opland, og som derfor er bitter i Sindet og tilgænge-

lig for al mulig irredentistisk tysk Ophidselse, liggende umiddelbart Syd for vor Grænse.

Alt dette maa da føre til, at de Ord, der lyder herfra til Flensborg, bliver af den Art, at de kan styrke Modet dernede og øge Udsigterne til Genforening. Saadanne Ord lyder ogsaa i stigende Grad og lyder fra alle Partier herinde. Vi mindes endnu — de fleste af os, er jeg vis paa, med Glæde — de Ord, der lød forleden Dag fra det ærede Medlem fra Odense (Marott), en udpræget og bestemt Socialdemokrat, men Ord, der viste virkelig Varme for Flensborg og et virkeligt Ønske om at vinde denne By tilbage til Danmark. I Venstre, paa hvis Vegne jeg har den Ære at tale, er dette Ønske altomfattende.

Men nu den højtærede Statsministers Taler! Ja, jeg ser ikke rettere, end at naar man læser disse Taler, saa er der en Ejendommelighed ved dem, som straks falder i Øjnene. Det er det, at de, om jeg saa maa sige, skyder fra; de skyder fra, de drager ikke til, og hvorledes de er blevet opfattet af de Danske i Flensborg og af de Danske i 2den Zone, ja, det kender vi, det har vi det mest uforkastelige Vidnesbyrd om. De er blevet opfattet som et Slag og ikke som en Støtte. Den højtærede Statsminister frabad sig tysksindede Stemmer. Ja, hvad er nu Meningen med dette Udtryk? Der er selvfølgelig ingen, der ønsker tysksindede Stemmer i den Forstand, at det er Folk, som ikke vil være loyale Borgere i den danske Stat, men hvis Hjerter er i Tyskland, og som vil danne en tysk Irredenta. Saadanne Stemmer er der jo ingen, der ønsker at faa for Danmark paa Afstemningsdagen, men saadanne vil ganske sikkert heller ikke stemme dansk. Men den store indifferente Masse, som fra gammel Tid er tysk- eller plattysktalende, som er gledet med Strømmen, og som nu er ved at besinde sig paa en Fortid, som var bedre og lykkeligere for dem end det, de alt i alt har oplevet under det tyske Regimente, den ønsker at komme tilbage til Danmark, og den ønsker at blive ved Danmark. Disse Mennesker ønsker ikke at opfriske de Erfaringer, de har gjort i Stormagtsens, den militaristiske Stormagts Kølvan. De ønsker at blive loyale danske Statsborgere. Og saa vil jeg endelig angaaende dette Spørgsmaal fremhæve det efter min Mening utilladelige i et Afstemningsomraade, som vi selv har ønsket skal være Afstemningsomraade, hvor vi selv beder om Stem-